

РЕШЕНИЕ

№ 28654

гр. София, 01.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 24.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разглежда дело номер **8400** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на К. Д. К., [ЕГН], с адрес в [населено място], пл.“П.Р.С.“№10, вх.1, ап.3, с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] чрез адв.Б. Л., срещу Решение №ПИ-235/31.07.2024 г. на Директор на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на К. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНОМ) №С190022-022-0022525/26.03.2019 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С..

В жалбата се посочва, че наложените мерки не са съобразени с материалния и процесуалния закон. При постановяването на ПНОМ не е съобразено, че процесното МПС, предмет на запора, не е във владение на жалбоподателя от 30 години в следствие на противозаконното му отнемане и регистрацията на същото е прекратена. По подробно изложените съображения иска отмяна на мярката. Прави доказателствени искания за разпит на свидетел относно противозаконното отнемане на МПС-то, както и за справка от ПП при СДВР дали МПС е с прекратена регистрация и налице ли е незаконно отнемане.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Л., който поддържа жалбата на посочените в нея основания.

Ответникът - директорът на ТД на НАП С.-град – в съдебно заседание редовно уведомен, не се представлява.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Срещу К. Д. К. с ЕГН: [ЕГН] е образувано изпълнително дело №16173/2006 г. по описа на Агенция за държавни вземания. На 31.10.2018 г. е издадено Разпореждане за присъединяване с изх. №080022-105-0337875/31.10.2018 г. от П. С. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което към изпълнително дело №22060016173/2006 г., на основание чл. 217, ал. 2 от ДОПК, е допуснато присъединяване на вземания в общ размер на 7 750,13лв.

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. №С190022-022-0022525/26.03.2019 г. е издадено от П. С. - публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което е наложен запор върху МПС лек автомобил Р., модел 18, рег. [рег.номер на МПС] . ПНОМ е връчено на 15.11.2023 г. на г-н К., на основание чл. 30, ал. 4 от ДОПК, при отказ за получаване на документа. Издадено е запорно съобщение с изх. №С190022- 122-0004819/26.03.2019 г., на основание чл. 201, ал. 3 от ДОПК, като същото е изпратено до СДВР при МВР. Във връзка с полученото запорно съобщение, от СДВР е изпратен отговор до публичния изпълнител, в който е посочено, че на МПС с регистрационен номер С 3134 СВ е наложен запор на 02.04.2019 г., като МПС е със собственик К. Д. К. с ЕГН: [ЕГН].

На 03.04.2024 г., е подадена жалба от лицето срещу ПНОМ с изх. №С190022-022-0022525/26.03.2019 г., като същата е разгледана от контролната административна инстанция. Постановено е Решение ПИ №109/09.04.2024 г. от директор на ТД на НАП С., с което жалбата е оставена без разглеждане. В решението са изложени мотиви, че обжалваното постановление е връчено при отказ, на основание чл. 30, ал. 4 от ДОПК, като е прието, че жалбата е подадена след изтичането на 7-дневния преклузивен срок, предвиден в чд. 197, ал. 1 от ДОПК.

На 02.05.2024 г., К. Д. К. обжалва пред Административен съд - София град връченото му Решение №ПИ-109/09.04.2024 г., като е подадена жалба с вх. №59-ОО-246-3/02.05.2024 г. по описа на ТД на НАП С.. Във връзка с жалбата е образувано административно дело №4839/2024 г. по описа на АССГ - 69 ти състав, Първо отделение. С Решение №11891/15.07.2024 г. по АХД №4839/2024 г. по описа на АССГ - 69 ти състав, съдът отменя Решение №ПИ-109/09.04.2024 г., издадено от директор на ТД на НАП С., с което е оставена без разглеждане като недопустима поради просрочие жалба с вх. №59-00-246/03.04.2024 г. Съдебният състав връща делото като административна преписка на административния орган, а именно на директор на ТД на НАП С., за произнасяне по същество по жалба от 03.04.2024 г. срещу ПНОМ с №С190022-022-0022525/26.03.2019 г.

В резултат на повторното разглеждане на жалбата е постановено оспореното пред настоящата инстанция Решение №ПИ-235/31.07.2024 г. на директора на ТД на НАП – С.. Със същото е отхвърлена жалбата на К. срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С190022-022-0022525/26.03.2019 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – С., офис С.. Административният орган е приел, че оспореното постановление е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при наличие на материални основания за това и е отхвърлил жалбата срещу него.

В хода на настоящото съдебно производство е разпитан в съдебно заседание свидетелят К., която излага твърдения, че автомобилът е откраднат от собственика му К. още през 1993 г., след което не се знае къде се намира процесният автомобил и същият не е връщан.

Приобщена към материалите по делото е и справка от СДВР, съгласно която собственик на процесното МПС е жалбоподателят К. Д. К. и регистрацията му е прекратена служебно на 01.10.2006 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице, което има правен интерес от оспорването, срещу акт, който подлежи на обжалване, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

ПНПОМ е издадено от компетентен административен орган, както и потвърждаващото го Решение №ПИ-235/31.07.2024 г., което е предмет на съдебното оспорване. При издаването не са допуснати нарушения на материалния закон и съществено нарушение на административно производствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 2 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

Съдът, констатира, че не е налице отменителното основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 от ДОПК в конкретния случай, доколкото в нито един момент до приключване на устните състезания по делото от жалбоподателя са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения запов.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 от ДОПК в случая също не е приложимо, доколкото не се съдържат данни за липса на изпълнително основание.

Съдът следва да съобрази и това, че всяко обезпечение неминуемо води до нахвърляване на имуществената сфера на засегнатото лице. При издаване на постановлението за налагане на обезпечителни мерки, а и в решението на по-горестоящия орган, е съобразен размера на предполагаемото задължение.

Съдът намира за неоснователно възражението, че обезпечителната мярка е неправомерно наложена, защото МПС-то е deregистрирано. Същото понастоящем се явява безспорно установено посредством справка от СДВР, но не опорочава обезпечителната мярка. Това е така по следните съображения: по съществото си същата служи за ограничаване разпореждането със собствеността, което е възможно и по отношение на МПС с прекратена регистрация. Още повече, прекратяването никога не е окончателно, обратимо е и може регистрацията да бъде подновена във всеки един бъдещ момент при наличие на предпоставките за това. Прекратяването не прави вещта несъществуваща, както и не заличава икономическата ѝ стойност.

Не така стои въпросът обаче ако същата е открадната, унищожена, предадена за скрап и т.н., защото тогава реално липсва вещ, върху която да се наложи запов. Твърдения, че вещта е открадната през 1993 г., са депозираны от лицето К. Д. К., но единствено доведеният от него свидетел, разпитан в съдебно заседание, съобщава за кражба на автомобила. Кражба на собствен автомобил следва да бъде доказана с документи и удостоверения, изготвени от компетентните служби по надлежния ред – доказателства за подаден сигнал до органите на полицията, образувано досъдебно производство, служебна бележка/удостоверение от КАТ, а при неоткриване на автомобила и извършителя – данни за спиране или прекратяване на досъдебното производство. Поради липсата на което и да е от гореизброените, съдът намира твърдението за недоказано и не намира основание да приеме този факт за доказан единствено на база свидетелските показания.

С оглед горното, прилагането на процесната обезпечителна мярка се явява допустимо и законосъобразно, в който смисъл са изложени съображения и от административния орган в обжалваното решение, които се споделят изцяло от настоящия състав.

Преценката в обезпечителното производство се ограничава до това дали е налице обезпечителна нужда и дали ще се затрудни събирането на бъдещото публично вземане, като обезпечителната мярка не следва да води до сериозно възпрепятстване дейността на лицето.

Съдът приема за правилни изводите в обжалваното решение, че наложената обезпечителна мярка

е законосъобразна. Ето защо, жалбата на К. Д. К., [ЕГН], против Решение №ПИ-235/31.07.2024 г. на Директор на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите С., следва да бъде оставена без уважение.

Предвид липсата на искане за присъждане на разноски, съдът намира, че такива не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 197, ал. 2 във връзка с чл. 144, ал. 1 от ДОПК, съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Д. К., [ЕГН], с адрес в [населено място], пл.“П.Р.С.“№10, вх.1, ап.3, с адрес за кореспонденция [населено място], [улица] чрез адв.Б. Л., срещу Решение №ПИ-235/31.07.2024 г. на Директор на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки №С190022-022-0022525/26.03.2019 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С., като неоснователна.

Решението е окончателно.